

Komentáre k čítaniam ✘ 2. nedeľa po Narodení Pána

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Prvé čítanie (Múdr 24, 1-2. 8-12):

Každý z nás hľadá múdrosť. Čo však je múdrosť? V čítaní z knihy Syna Sirachovho máme odpoveď: Múdrosť je to, čo pochádza z úst Najvyššieho. A múdrosť sa chváli sama. Nepotrebuje nikoho iného, aby ju chválil. Múdrosť chvália jej skutky. Tak to povedal Ježiš, ktorý sám je tou múdrosťou Boha, keď sa neskôr dohadoval s farizejmi: „Prišiel Ján, nejedol a nepil, a hovoria: „Je posadnutý zlým duchom.“ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoria: „Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!“ No múdrosť ospravedlňuje jej skutky.“ A tak je to i s nami. Múdrosť nepotrebuje reklamu. Chváli sa sama skutkami toho, kto ju žije.

Druhé čítanie (Ef 1, 3-6. 11-12):

Ó, aké príjemné je, keď človeka vyberú. Všetci vieme, čo to znamená drieť v prípravných tréningoch a pripravovať sa na víťazstvo svojho mužstva, a nakoniec sa dozvedieť, že do toho mužstva nás vlastne nevybrali. Horror toho, ako všetci boli pozvaní, len my sme ostali vonku máta naše spomienky od raného detstva. Chceme byť „in“, byť súčasťou, kamsi patriť.

Pavol nás uistuje, že každý z nás je „in“ a bol „in“ ešte pred stvorením sveta. Boh nás, každého jedného z nás mal v svojej mysli od večnosti a každý jeden z nás je určený k spásu. Teológovia nám hovoria, že v Božom pláne jestvuje istá logika. Boh by predsa nestvoril svet, aby ho potom stratil v zovretí hriechu, v zničení a smrti. Základnou skúsenosťou Boha pre Hebrejov bolo presvedčenie, že Boh zachraňuje. Základným učením kresťanstva o Ježišovi je, že Ježiš zachraňuje. Boh jej schopný zberať franforce nášho rozbitého sveta a skladať ich dohromady, len aby nič nebolo stratené. V celom stvorení neexistuje miesto pre smetisko.

Každý z nás patrí a je „in“. Patrí Bohu. Sme vyvolení, aby sme sa stali svätými, sme zrození pre lásku. A Boží Duch sa neuspokojí dokedy každý z nás konečne nenájde svoju skutočnú identitu.

Evanjelium (Jn 1, 1-5. 9-14):

Štyria evanjelisti – Matúš, Marek, Lukáš, a Ján – zasadujú Ježiša každý do svojho špecifického kontextu. Pre Matúša je Ježiš spasiteľ židovského národa. Preto jeho evanjelium sa venuje hlavne výkladu príchodu Ježišovho zo starozákonného uhla pohľadu. Pre Marka je Ježiš spasiteľom aj pohanov. Preto vo svojom evanjeliu je v tomto zmysle úplne jasný. Lukáš vidí Ježiša ako Spasiteľa celého ľudstva, bez ohľadu na pôvod a príslušnosť človeka. A Ján ide najďalej. Jeho evanjelium, ktorého symbolom je orol, je evanjeliom vesmírnym: Ježiš je Spasiteľom celého stvorenia. Bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. Všetko má v ňom svoj začiatok i koniec, pôvod i završenie. V takomto zmysle treba čítať a chápať prológ k jeho evanjeliu, ktorý si dnes vypočujeme.

Otázky na uvažovanie

1. Prvé čítanie ma podnecuje, aby som si uvedomil, že „vteleniu Slova“ v lone Panny predchádzalo vteleniu Múdrosti (Slova) v ľudských slovách. Vďaka tomuto vteleniu máme slová Písma, slová „na našu mieru“, pre náš bežný život. A za tento dar môžem teraz ďakovať.

2. Posledné dva verše druhého čítania (v.17 a v.18) obsahujú krátku modlitbu, ktorú si môžem privlastniť a „opakovať“ – za seba, za druhých ľudí. Len samotný Otec nás môže totiž osvietiť a „ukázať“ hĺbku tajomstva vtelenia, ukázať „svoj vianočný dar“.

3. V čom vidíš pre svoj život zmysel vtelenia?